

Annika Joensen hevur sama málið sum undanfarni stjórin á Ferðarådnum: 50.000 ferðafólk í Føroyum ár 2002. Kortini liggur ætlanin um tættari samskipti við vinnuna fremst

GRÆKARIS DJURHUUS
MAGNUSSEN

Annika Joensen hevur nú formliga tikið við starvinum sum stjórin á Ferðaråði Føroya. Hon tekur við starvinum, eftir at undanfarni stjórin, Jan Mortensen, varð settur sum stjórin hjá Arbeiðsgevarafelag Føroya.

Tað verða valla tær heilt stóru broytingarnar í politikkinum hjá Ferðarådnum, hóast nýggjur stjórin er settur. Annika Joensen hevur á mangan háltað somu fatan av ferðavinnu politikki, sum Jan Mortensen.

Tað var annars meðan Jan Mortensen var stjórin á Ferðarådnum, at málið at røkka 50.000 ferðafólk ár 2002 varð sett.

– Eg haldi onga serliga forðan vera fyrri, at vit fara at røkka á mál um fimm ár, sigur Annika Joensen.

Hon heldur ikki, at talið upp á 50.000 ferðafólk er sett ov høgt, og hon er sannførd um, at hóast talið kemur so langt upp, fer tað ikki at nerva føroysku náttúruna ella umhvørvið.

– Í fjør høvdu vit umleið 30.000 ferðafólk í Føroyum, og tey síst næstan ikki altur, sigur Annika Joensen.

Flutningssambandið er í lagi

Tað hevur áður verið víst á, at við verandi samskipti við útheimin ber ikki til at flyta 50.000 ferðafólk til Føroya um árið. Vit hava bara eitt ferðafólkaskip, og trí flogfeløg, Atlantic Airways, Maersk Air og Icelandair. Maersk Air flygur millum Føroyar og Danmark, Atlantic Airways flygur millum Danmark og Føroyar – og Føroyar og Island, og Icelandair flygur millum Island og Føroyar, og partvist millum Føroyar og Skotland (Glasgow).

Nýggi stjórin á Ferðarådnum heldur ferðafólkasambandið vera vera hampuliga gott, men hon kundi hugsa sær beinleiðis sambandi við fleiri lond.

– Vit siggja mangan, at Maersk Air t.d. kann seta fleiri flogflór inn um høgtíðirnar. Eg vænti, at flogfeløgini eisini kunnu seta eyka flogflór inn so hvørt sum ferðafólkatalið veksur, sigur Annika Joensen.

Annika Joensen, stjórin á Ferðarådnum:

Neyðugt við menning og tættari samstarvi í ferðavinnuni

Hon heldur, at við verandi gistingarmøguleikum skuldi heldur ongin trupulleiki verja fyrri gisting, skuldi ferðafólkatalið komið upp á 50.000. Men tættari er á meira hotellplássi í Havn.

– Í løtuni er býtið av ferðafólki nakað ójævnt um landið. Men óksifeløgini arbeiða við at fáa ferðafólk at vitja javnari, so at eisini útjafnast fái á góða av ferðavinnuni. Og eg havi varhugan av, at fólk úti á bygd hava stóran áhuga fyrri á ein ella annan hátt at koma við í ferðavinnuna, sigur Annika Joensen.

Hon hevur eisini varhugan av, at útlendingar í alt størri mun fara at búgva á sonnevndum „bed & breakfast“ stöðum. Annika Joensen heldur, at útlendingarnir ynskja at uppliva tær veruligu Føroyar.

Hon visir á, at útlendingar eisini helst vilja hava, at føroyingar sjálvir siga frá og virka sum ferðaleiðarar á útferðum.

Føroyingar eru mangan nakað smádnir. Ivaleyst er tað málið, ið er orsøkin. Men tað ber t.d. væl til at lata ein føroying siga frá á føroyskum, og so kann onkur annar týða. Tá sært tú ofta, hvussu steinbýtt ferðafólk standa og lýða á.

– Til dømis er tað nógv betri, at ein eiðismaður sigur frá um Eiði, enn at ein týskur ferðaleiðari greiðir frá, heldur Annika Joensen.

Eitt av aðalmálunum hjá føroysku ferðavinnuni hevur leingi verið at víðka virknaða ferðavinnutíðina. Í

lötuni eru tað høvuðssakliga teir trýggir mánaðirnir juni, juli og august, ið hava verið halgaðir ferðavinnuni. Stjórin á Ferðarådnum metir, at rættast er at víðka hesa tíðina til eisini at umfata apríl, mai og september.

Neyðugt við beinleiðis sambandi

Nýggi stjórin á Ferðarådnum er millum tey, ið harmast endan við ferðafólkasambandinum millum Føroyar og Skotland. Men hon saknar samfundis neyv töl, ið kunnu vísa hvønn týðning, beinleiðis samband við Skotland hevur fyrri føroysku ferðavinnuna.

– Eg fari rættiliga skjótt at finna fólk, sum kunnu

gera neyva kanning av, um grundarlag er fyrri beinleiðis sambandi við Skotland, sigur Annika Joensen.

Hon visir annars á fatanina, sum íslendingar í ferðavinnuni hava um ferðafólkasambandið millum lond. Íslendingar siga nevniliga, at hevur tú ikki beinleiðis samband við t.d. Ongland, so kanst tú gloyma alt um eina skipaða ferðavinnu haðani.

– Íslendingar meta eisini, at tað onki nyttar at hava beinleiðis samband bara við Skotland. Sambandið má vera við London, sigur Annika Joensen frá íslendingum.

Hon visir í hesum sambandi á, at vit heldur ikki

hava nakað beinleiðis samband við Svøríki. Høvdu vit havt beinleiðis samband, væntar hon, at vit høvdu fingið fleiri svar hendan vegin sum ferðafólk.

Betri tæstar

Ein stórir mangul í føroysku ferðavinnuni hevur í mong ár verið ein verulig hagtalsskipan. Vit hava onga hagtalsskipan, sum nágreiniliga visir, hvaðani fólk koma o.l. Stjórin á Ferðarådnum sigur við Sosialin, at hon fer at gera sít fyrri at fáa eina nøktandi hagtalsskipan.

– Eg kundi hugsa mær at sæð, ikki bara hvaðani fólk koma, men eisini hvat tey gera í Føroyum, hvussu

Fyrirverandi stjórin á Ferðaråði Føroya, Jan Mortensen, saman við nýggja stjóranum á Ferðarådnum Annika Joensen. Høgramegin sæst Uni Danielsen, ið starvar á Flogfelag Føroya. Myndin er tikið friggjadagin í farnu viku, tá Ferðaråðið hevði móttøku í sambandi við stjóraskiftið á Ferðarådnum

Mynd: Jens Kristian Vang

nógv tey leggja eftir seg o.s.fr., sigur Annika Joensen.

Hesi árin, Annika Joensen hevur starvast í ferðavinnuni, er hon komin á tal við mong ferðafólk. Afturvendandi trupulleikin, ferðafólkini hava víst á, er stigið á fleiri føroyskum matstovum. Har vantar nakað.

– Hatta er ikki mín meining, men meiningin hjá ferðafólki. Og eftir at íslendingar søgdu mær tað sama herfyri, nýðast vit at siggja í eyguni, at vit hava ein trupulleika her. Vit hava eisini ov fáar matstovur, sigur stjórin á Ferðarådnum.

Spurd um tað ikki er upp á tíðina, at vit fáa eitt skipasavn í Føroyum, serliga við tí í huga, at vit rópa okkum eina „siglandi“ tjóð, sigur Annika Joensen.

– Jú, eg haldi tað vera ov galið, at vit hvørki hava nakað fiskivinnu- ella skipasavn. Tað áttu vit at havt. Hinvegin er tað fyrst og fremst náttúruni, útlendingar koma til Føroya eftir, sigur hon.

Annars vil hon í framtíðini inn í tættari samstarvi við sjálva vinnuna. Tað eru hotell og gistingarhús, ferðasmíðir og líkandi. Hon sigur, at tað er ikki Ferðaråðið sum so, ið smíðar føroysku ferðavinnuna, men vinnan sjálv.

– Haraftrat fara vit seinni í ár út á bygd at hava fundir við bygdarfélkið. Vit mugu fáa eina betri fatan av, hvat fólkikið ynskir, sigur Annika Joensen.

Hon visir eisini á, at nógv fólk sita inni við ætlanum og ynskjum um tiltøk í ferðavinnuni. Hesi hugskott kunnu koma á borðið á slíkum fundum.

– So kunnu vit kanska samstarva fyrri at koma í gongd, sigur nýggi stjórin á Ferðarådnum.

Annika Joensen fegnast um øll góðvinskið hon hevur fingið, síðani hon gjørdist stjórin á Ferðarådnum. Her er hon avmyndad saman við blómurssum, hon fekk til móttøkuna friggjadagin

Mynd: Jens Kristian Vang

